

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง

**LEGAL PROBLEMS CONCERNING THE CRITERIA OF
THE REGISTRATION OF CERTIFICATION MARKS**

นายธีระพันช์ ภู่กลัน

MR. THEERAPAN POOKLAN

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร นิติศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

พ.ศ. 2553

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง

**LEGAL PROBLEMS CONCERNING THE CRITERIA OF
THE REGISTRATION OF CERTIFICATION MARKS**

นายธีระพันช์ ภู่กลัน

MR. THEERAPAN POOKLAN

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร นิติศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

พ.ศ. 2553

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

**LEGAL PROBLEMS CONCERNING THE CRITERIA OF
THE REGISTRATION OF CERTIFICATION MARKS**

MR. THEERAPAN POOKLAN

**AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS**

FOR THE DEGREE OF MASTER OF LAWSGRADUATE SCHOOL

SRIPATUM UNIVERSITY

2010

COPYRIGHT OF GRADUATE SCHOOL SRIPATUM UNIVERSITY

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง
ค่าสำคัญ	การจดทะเบียน/เครื่องหมายรับรอง
นักศึกษา	นายธีรพันธ์ ภู่กัลัน
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ร้อยโท ดร.ธนพจน์ เอกโภคะ
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2553

บทคัดย่อ

ปัจจุบันการประกอบธุรกิจประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการขายสินค้าหรือการให้บริการจะต้องมีสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายการค้า เพื่อใช้เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถจดจำ และติดตามมาซื้อสินค้า หรือขอรับบริการ ได้อย่างต่อเนื่อง ตาม พ.ร.บ. เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ได้แบ่งเครื่องหมายออกเป็น 4 ประเภท คือ 1. เครื่องหมายการค้า 2. เครื่องหมายบริการ 3. เครื่องหมายรับรอง 4. เครื่องหมายร่วม โดยเฉพาะ เครื่องหมายรับรองนั้นกฎหมายได้กำหนดให้นำทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าไปใช้กับเครื่องหมาย รับรอง โดยอนุโลม กฎหมายมิได้แยกแยะหรือกำหนดความชัดเจนของเครื่องหมายรับรองให้แตกต่างจาก เครื่องหมายการค้า ก่อให้เกิดความสับสนในการจดทะเบียนและการนำมาใช้ รวมทั้งหลักเกณฑ์ในการจดทะเบียนที่กำหนดไว้ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การนำเครื่องหมายรับรองไปใช้อีกด้วย

จากการวิจัยพบว่า เครื่องหมายการค้ากับเครื่องหมายรับรองนั้น มีความแตกต่างกันในหลาย ประการทั้งในเรื่องลักษณะ วัตถุประสงค์และหน้าที่ ควรที่จะมีการแยกกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า และเครื่องหมายรับรองออกจากกัน โดยกำหนดรายละเอียดให้ครอบคลุมในเรื่องการยื่นขอจดทะเบียน อำนาจนายทะเบียน หลักการนำชื่อทางกฎหมายมาจดทะเบียน คุณสมบัติของผู้ยื่นจดทะเบียนการโอน สิทธิ รวมทั้งบทกำหนดโทษของการละเมิดเครื่องหมายรับรอง นอกจากนี้ยังพบว่า กฎหมายอังกฤษก็ได้มี การแยกบทบัญญัติเครื่องหมายรับรองออกจากกันอย่างชัดเจน

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเห็นสมควรที่จะมีการปรับปรุงกฎหมายเครื่องหมายการค้าให้มีบทบัญญัติเฉพาะ ของเครื่องหมายรับรอง ไว้ต่างหาก เพื่อให้เกิดความเหมาะสมสมและจะก่อให้เกิดความเป็นธรรมและความ ชัดเจนของการบังคับใช้กฎหมายเครื่องหมายรับรองของไทย ได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งยืน